

Francouzský dlouhosrstý ohař (Epagneul francais)

Tento dlouhosrstý ohař, který bývá občas zaměňován s jinými dlouhosrstými plemeny, je v současnosti stále málo znám kynologické veřejnosti.

Geograficky je nejvíce rozšířen na jihozápadě Francie, v údolí řeky Rhony a v Normandii. Původ této rasy je patrně velmi starobylý, sahá ke středověkým „ptačím psům“ a je předkem většiny dlouhosrstých ohařů ve Francii (ale nejen tam). Psi obdobného typu byli používáni již při královském dvoře ve Versailles v 17. století k lovu koroptví a rovněž kachen v zimním období, kdy pracovali i v ledové tříšti.

Někteří autoři ztotožňují tohoto ohaře s „espaignoly“, které choval již Gaston Phoebus a kteří prý dali základ pozdějšímu chovu dlouhosrstých ohařů.

Francouzský dlouhosrstý ohař je svalnatý a kostnatý, silné tělesné konstrukce s přiměřeně mohutnou hlavou, která však není zbytečně těžká, je spíše delší a s dobře patrným stopem. Je vždy hnědobílý, na bílém podkladě má hnědé plotny a hnědou hlavu (maska je méně žádoucí). Není u něj přípustné pálení, ani zbarvení anglického setra – liver belton. Jeho mohutná tělesná konstrukce mu umožňuje pracovat celé dny, aniž by se unavil. Hledá spíše klusem, který občas střídá mírným cvalem, přizpůsobuje se terénu a schopnostem svého nosu za různých povětrnostních podmínek. Jen velmi zřídka se u něj musí cvičit aport, většinou má schopnost přinášení vrozenou, aportuje vždy s jemným stiskem. Při použití v lovecké praxi prokazuje všestranné schopnosti, velmi rád pracuje i na srstnaté zvěři. Jeho lovecká vášeň je vyhlášená, což občas dělá problémy při náviku klidu před zvěří. Je velmi přizpůsobivý životu v domácnosti, „jeho“ rodina je pro něj vším. Proto špatně nese změnu pána, zvláště, stane-li se tak v dospělosti. Je-li držen výhradně v psinci, jeho vrozené schopnosti se hůře rozvíjejí, neboť má potřebu úzkého kontaktu se svým pánem.

V poslední době po období určité stagnace se plemeno začíná přece jenom více rozšiřovat a jeho výkony na pracovních soutěžích mu dělají dobrou reklamu. V roce 1997 startoval francouzský dlouhosrstý ohař na Mistrovství světa ohařů v Chorvatsku a dosáhl tam velmi pěkného umístění.

Francouzští dlouhosrstí ohaři začínají pomalu získávat oblibu i za hranicemi Francie a objevují se v Německu, Švýcarsku, Španělsku, ale i v dalších státech. V naší republice je pohříchu stále jenom jediná fena, která se prezentuje víceméně jenom jako rarita na výstavách, což je, myslím si, velká škoda.

